ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ

27 Μεσολιθική Εποχή στην Ελλάδα

Μεσολιθική Εποχή στην Ελλάδα

Η έναρξη της **Μεσολιθικής Εποχής** (περίπου 10.000-6.900 π.Χ.), σηματοδοτεί την μετάβαση από την Γεωλογική περίοδο του Πλειστοκαίνου, στην Γεωλογική περίοδο του Ολοκαίνου.

Η γεωλογική αυτή μεταβολή δεν συνέβη για τη Ελλάδα τόσο απότομα, ούτε συνοδεύτηκε από καταστροφές στο γεωφυσικό περιβάλλον όπως αλλού, με αποτέλεσμα και οι πολιτιστικές μεταβολές από την Νεότερη Παλαιολιθική στην Μεσολιθική Εποχή, να είναι λιγότερο έντονες και άρα, λιγότερο αναγνωρίσιμες.

Η περίοδος αυτή είναι ενδιάμεση ανάμεσα στην Νεότερη Παλαιολιθική (περίπου 130.000-10.000 π.Χ. για την Ελλάδα), και την Νεολιθική Περίοδο (περίπου 6.900-2.600 π.Χ. για την Ελλάδα).

Για πολύ καιρό υπήρχαν αμφιβολίες για το αν ο Ελληνικός Γεωγραφικός χώρος ήταν κατοικημένος κατά την Μεσολιθική Περίοδο, οι οποίες διαλύθηκαν μετά την δημοσίευση (από το 1981 και μετά) των αποτελεσμάτων των ερευνών για το σπήλαιο **Φράγχθι της Ερμιονίδας** στην Αργολίδα, που ανασκάφτηκε από Αμερικανούς αρχαιολόγους (1967-1976).

Άλλες γνωστές θέσεις της Μεσολιθικής Περιόδου είναι οι υπαίθριοι οικισμοί Σιδάρι στην Κέρκυρα και Μαγούλα Σαμάρι μέσα στην αποξηραμένη λίμνη Βοιβηίδα-Κάρλα στη Μαγνησία.

Τα ευρήματα από αυτές τις αρχαιολογικές θέσεις μαρτυρούν την συνεχή (εποχιακή) κατοίκησή της χώρας συνεχώς από το 25000 π.Χ. μέχρι και την Νεολιθική Εποχή.